

об относительности формировалось на эволюции первичных синонимов и служило для выражения более тонких оттенков значения.

FORMATION AND EVOLUTION OF SYNONYMS IN THE AZERBAIJANI LANGUAGE

Nasibova Gulnara Shameddin kızı

Summary

Synonyms exist in Azerbaijani as well as in all languages. Synonymous words in the language form a unique paradigm by creating an appropriate line. The emergence of synonyms stemmed from the requirement that the semantic potential of language be expressed through relative concepts. Relative concepts can be understood only if the human mind has the ability to perceive the relative sets in nature and the environment around them. The environment and natural phenomena surrounding man are rich in relative concepts. The more inaccessible nature is to human perception, the more numerous and immeasurable are the relative concepts. The human mind can perceive the relativities in nature and in the environment around it in a way that suits their imagination. Therefore, in any language, synonyms are as many as the relativities understood in accordance with the intellectual potential of that language. Synonyms in Azerbaijani are not as new as in other languages. The basis of synonyms is genetic, and these types of synonyms are considered primary or original synonyms. Since the initial synondyms were formed in the formless form, each relative concept is expressed in one unit. At the stage of typological development of language, the perception of relativity was formed on the evolution of primary synonyms and served to express more subtle shades of meaning.

Rəyçi: prof. Mübariz Yusibov

Azərbaycan dili kafedrasının 09 dekabr 2021-ci il tarixli iclasın 04saylı protokolu

Daxil olduğu tarixi 10 dekabr 2021-ci il

UOT:80.

AŞIQ ŞEİRİNDƏ BAŞ VƏ AYAQ GEYİMLƏRİNİN LEKSİK-SEMANTİK XÜSUSİYYƏTLƏRİ

Piriyeva Leyla Məzahir qızı

Gəncə Dövlət Universiteti

leyyaw82@mail.ru

Annotasiya: Azərbaycan aşıq poeziyasının leksik tərkibini vestonimlər təşkil edir. Vestonimlər xalqımızın geyim mədəniyyətini, estetik zövqünü ifadə edir. Ustad aşıqlar öz mətnlərində geyim adlarından lirik qəhrəmanın portret yaratma üsulu kimi istifadə etmişlər. Aşıq poeziyasında bədii portretlərdə daha çox üst geyimlərin adları keçir. Amma qadın və kişi baş geyimləri, eləcə də ayaq geyimləri funksional – semantik imkanlara malikdir.

Məqalədə Qurbani, Aşıq Ələsgər, Aşıq Nəcəf, Aşıq Nəsim kimi ustad sənətkarların poetik dilində yer almış baş və ayaq geyimlərinin (başlıq, papaq, şapka, çarıq, başmaq, corab) leksik-semantik funksional xüsusiyyətlərinə toxunulur.

Açar sözlər: aşıq şeir dili, Aşıq Ələsgər, etnoqrafik lüğət, baş geyimləri, vestonim

Ключевые слова: язык ашугской поэзии, Ашуг Алескер, этнографическая лексика, головные уборы, вестоним

Keywords: language of ashig poetry, Ashig Alasgar, ethnographic vocabulary, hants, vestony

Geyim adları – vestonimlər həm etnoqrafiyaya, həm dilçiliyə (etnolinqvistikaya, leksikaya) aiddir. Etnoqrafiyada “bütövlükdə xalq həyatı öz əksini tapır. Azərbaycan xalqının

təsərrüfat həyatı, maddi və mənəvi xəzinəsi, adət və ənənələri, ailə və məişəti, xalqın mənəvi dünyasını özündə ehtiva edən sözlər, istilahlər, terminlər, adlar sistemi və s. bu anlayış altında- etnoqrafiya anlayışı altında cəmlənə bilər. Əslində bu anlayışa etnosa aid olunan hər bir şey aiddir...Bizim fikrimizcə, etnoqrafiyada özünü mühafizə edən zəngin bir folklor layı da vardır ki, bunlar həm də folklor materialı kimi böyük maraq doğurur. Çünki adlar da xalq yaradıcılığıdır...” (22, 204). Folklor (xalq yaradıcılığı) və etnoqrafiya arasında sərhədlər çox şəffafdır: həm etnoqrafiya, həm də folklor materialları xalqın geyim mədəniyyəti, geyim estetikası haqqında geniş təsəvvürlər yaradır. Geyim adları və onların semantikasi, emosional-estetik mahiyyəti bilavasitə xalqın folklor yaddaşında yaşayır. Geyim adları yalnız etnoqrafik hadisə deyil, həm də dil hadisəsidir. Ona görə də geyim adlarının poetik dildə funksionallığı, leksik- semantik strukturu dilçilik elminin obyektı olmuşdur.

Müşahidələr göstərir ki, üst geyimlərdən fərqli olaraq, ayaq geyimləri Azərbaycan aşığı poeziyasında o qədər də fəal işlənmə tezliyində malik deyil və bunun da bir neçə səbəbi ola bilər: a) ayaq geyimləri bədii portretin əsas komponenti deyil; b) semiotik qarşılıqlı (yuxarı- aşağı) baxımdan ayaq aşağı statusa malikdir. Aşığı şeirindən adətən aşağıdakı ayaq geyimlərinin adları keçir: başmaq, çarış, corab, çəkmə, patava, qondara, sağrı basmaq, məst, çust, dolama.

“Çarış” sözü M.Kaşqarlının lüğətində “ayaqqabının növü”, “cod zadəgan ayaqqabısı” mənalarında təqdim olunmuşdur. Qırğızlarda, altaylarda “şaryq” mövcuddur. Çarış Krimdə kasıb tatarların istifadə etdiyi, at gövündən hazırlanmış ayaqqabıya deyilir” (sitat üçün bax: 8, 228). Çarış heyvan dərisindən düzəldilmiş ayaqqabı növüdür.

“Kalmanı çarış köşə ilə xam göndən tikilir və burnu azca qatlanmış olurdu. Buna bəzən “eşmə çarış” da deyilirdi” (10, 82).

Çarış leksemi M.Ryasnemə görə, çar-dolamaq; teleut dilində həmin söz “dolamaq”, qırğızca “Çarı-bağlamaq, kəndirlə sarımaq; tatar dilində “sar” sözü – bu mənada işlənir (17,488). Müsəlmana “persoy” deyən xənnasdı “Kalman çarış bizə adəti-naşdı” (7, 281).

Aşığı Urfani “dəmir çarış” sosial durumunun göstəricisi kimi, həm də metafora kimi çıxış edir.

Dəmir çarış geydim, o da dəlindi

Könül sevdini bulana qədər (4, 217).

M.Kaşqarlı “Divanı”nda “başmaq – başmaq” “oğuzca” qeydlə göstərilmişdir (24, 466). Sözü etimologiyası dumanlıdır, hansı sözdən yarandığı barədə konkret bilgi yoxdur. “Kitabi-Dədə Qorqud”da “başmaq” sözü keçir: “Bu ev xarab olası, ərə varalından bəri dəxi qarnım doymadı, ayağım başmaq, yüzüm yaşmaq görmədi, deyər” (9,35).

Qurbani gözəllərin tərənnümündə sağrı başmaqdan bəhs edir: “Sağrı başmaq geyib, nalçası gümüş” (13, 126).

R.Q.Ahmetyanovun Tatar dilinin qısa tarixi etimoloji lüğəti”ndə “başmaq” sözü qərbi-türk başmaq “başmaq, ayaqqabı” kimi qeyd olunur. Qədim türkcə başmaq həmin mənada (17, 25) təqdim olunur. G.Abdulova yazır ki, “Sağrı başmaqlar daha qiymətli hesab olunurdu” (3, 105). “Sağrı başmaq” leksik vahidinə Aşığı Ələsgərdə, Qurbanidə rast gəlinir.

“Sağrı başmaqlar daha qiymətli hesab olunurdu” (3, 105). Ustad sənətkarlar ayağı sağrı basmaqlı xanımların vəsfini belə verirlər:

Yaraşır əndamına

Yaşılı, alı gözəlin

Ayağında sağrı başmaq,

Başında şalı gözəlin (7, 262).

Corab xalqımızın məişətində geniş yayılmış ənənəvi ayaq geyimidir. Corab fars mənşəli söz olub, ərəb dilində curab, türk dilində corab kimi işlənir. Xalq poeziyasında əsasən toy-düyün, yaxud bayram geyim dəstinin komponenti kimi vəsf olunur. Məsələn, M.Şəhriyarın “Heydərbabaya salam” poemasında bunun bariz nümunəsini görürük:

Bayram idi, gecə quşu oxurdu,
Adaxlı qız bəy corabın toxundu (18,17).

Xüsüsən “Azərbaycan qadının milli geyim dəstinin corabsız təsəvvür etmək mümkün deyildir. Yuxarıda qeyd etdiyimiz kimi, qadının topuğu görünməməli idi. Bu səbəbdən corablar qadın geyim dəstinin ayrılmaz tərkib hissələrindən birinə çevrilmişdi. Qış corabları bəzən dizə qədər, əksər hallarda isə dizdən bir qarış aşağıyadək toxunurdu. Qadınlar isti yay günlərində belə, corabla gəzmək məcburiyyətində qalırdılar. Yay corabları nisbətən gödək olub, topuğu örtürdü” (3, 104). Əsasən yundan toxunan corab çeşidləri milli geyim mədəniyyətimizin maraqlı estetik hadisəsidir.

Bir naxışlı corab ^{gəli}...
Corabı geydi ayağa,
Naxış öldürdü məni (6, 152-153).
Bir naxışlı corab qətdi,
Özü bir mərd qızı mərdi (6, 20).
Sağda –solda qardaşların sağ olsun,
Corabları yaxşı bəzə, Müşgünaz (7,101).

Aşıq şeiri “həm də bədii sisteminin mükəmməlliyi üslub rəngarəngliyi və obraz rəngliyi ilə (12, 157) fərqlənir. Məsələn, yüksək etnoqrafik həssaslığa malik olan Növrəs İman “çəkmə” leksik vahidini cinasda istifadə etmişdir.

Geydim ayağıma hicran çəkməsin,
Qəm başımdan tutub, hicran çəkməsin.
Heç kəs İman kimi hicran çəkməsin,
Axırda ömrünü ay üzər, üzər (11, 106).

Baş geyimlərinin adlarını bildiren leksikanın formalaşması uzun tarixi inkişaf yolu keçmişdir. Baş geyimlərinin Azərbaycan milli mədəniyyətində təşəkkülü və inkişafı müəyyən tarixi, ictimai və sosial şəraitlə, adət-ənənələrlə, təbiət xüsusiyyətləri, mərasim və ayinlərlə şərtlənmişdir. Aşıq yaradıcılığında geyim leksikasının, xüsüsən baş geyimlərini bildirən leksemlərin formalaşmasında dialekt və şivələrin rolu danılmazdır.

Aşıq şeirinin dilində qadın baş geyimlərindən fərqli olaraq, “Kişi baş geyimləri” tematik qrupu xüsusi müxtəlifliyi ilə seçilmir, sayca da azlıq təşkil edir. Bu, həm də kişi baş geyiminin universallığı və funksiyası ilə bağlıdır. Başlıq başqırd dilində konkretləşdirilir, “toxunma papaq”, tatarca “kətan şapka”. “Başlıq” sözü qədim türk dilində baş geyimi mənasında qeydə alınmamışdır. Rus dilinin izahlı və dialektoloji lüğətlərində “башлык” baş geyimi mənasında türk dilindən alınma söz kimi qeyd olunur. Təəssüf ki, bu gün dilimizdə başlıq sözünün də işlənmə sferası məhdudlaşdırılmışdır. Başlıq Azərbaycan dilinin izahlı lüğətində belə mənalandırılır: “1)Yağışdan, soyuqdan, küləkdən qorunmaq üçün başa geyilən örtü; 2) keçmişdə: qadınların qızıl və gümüşdən qayrılıb, baş örtüsü altından qoyduqları qızıl və gümüş bəzək; gəlin tacı; 3) sərlövhə, məqalənin adı; əsərin, ya qəzetin başda yazılan qısa adı” (2, 243). V.İ.Karanfil (Güllü Qərənfil) qaqauz dilində “başlıq” leksik vahidinin yaranmasını “bas” sözü ilə əlaqələndirir. “Bəlkə də başlıq sözünün ikinci mənası olan “baş geyimi” insanın bədən üzvlərindən birinin “baş”ın adı ilə əlaqədar yaranmışdır. Bu da türk dillərinə xas olan bir xüsusiyyətdir” (15, 86).

İslam dünyasının inanc ənənəsinə görə, istər kişi, istərsə də qadınların başıaçıq gəzməsi qəbahət sayıldığından baş geyimləri daim diqqət yetirilmişdir. Görünür, bu səbəbdən qadın baş geyimlərinin rəngarəngliyi, forma müxtəlifliyi ilə seçilmişdir. Etnoqraflar baş geyimləri örtmə və geymə (qoyma) olmaqla iki qrupa ayrırırlar.

Kişi baş geyimləri sırasında papaq funksional – semantik fəallığı ilə seçilir. Papaq milli baş geyimlərindən biridir. Bu leksik vahidin fars dilindəki kəllə-pak “baş geyimi, baş üçün örtük” sözündən yarandığı güman edilir (bax: 16, 47).Azərbaycan dilində aşağıdakı mənalarda işlənir: a) bütün baş geyimlərini ümumiləşdirən giperonim kimi; b) şapka kimi

Məlumdur ki, baş geyimləri estetik funksiyası ilə yanaşı etik dəyərləri də simvolizə etmişdir. Məhz bu baxımdan papaq milli etik düşüncəmizdə kişilik rəmzi daşımışdır. Aşıq Nəcəfın şeirində həmin etik dəyər vurğulanılır:

Çox kişilər papaq qoyur başına,
Baş papaqdan dolu neçək yaxşıdı (8, 234)

Aşıq Cəlal Qəhrəmanovdan gətirilən nümunədə bunu göstərir papaqların astarı quzu dərisindən tikilirdi.

Çiyində yapıncısı ,
Qaragüldən papağı var (5, 153).
Amma Aşıq Mirzə Bilal papaqla şapkanı fərqləndirir.
Biri şapka, biri papaq,
Qoyub başa, içir ara (23, 298).

Şapka dilimizə rus dilindən keçmiş azsaylı vestonimlərdən biridir və adətən “qış isti yun baş geyimi” kimi səciyyələndirilir. “Şapka” leksik vahidi “papaq” vestoniminin leksik-semantik variantı kimi çıxış edir. Qədim və orta əsrlər türk dili abidələrində kişi baş geyimi kimi börk geyim adı keçir. M.Kaşğari “Divanı”nda börkün çeşidləri sadalanır və “papaq, başlıq” kimi qeyd edilir (12,357). Aşıq poeziyasında börk baş geyimi kimi arxaizmə çevrildiyindənəm olar ki, işlənir.

Aşıqların “etnoqrafik gözü”nü cəlb etmiş baş geyimlərindən biri də çalmadır. Çalma qadın baş örtüyüdür. Azərbaycanda “çalmanı qızlardan başqa bütün qadınlar bağlaya bilərdilər. Çalma bağlamaq üçün əvvəlcə başa təsək qoyur, onun üstündən ləçək bağlayır və bundan sonra böyük bir örpək salıb çalma düzəldirlər. Çalmanı başa möhkəm bağlamaq üçün qadınlar onun üstündən gümüş və ya qızıl qarmaq vururdular” (14,151). Ağbaba yörəsi xalq şeirində şal və çalma fərqləndirilir:

Başında ağ şalı var,
Çalmaya oxşarı var (20,8)

Azərbaycan cəmiyyətində fərqli fəaliyyət sferalarına özünün spesifik və müvafiq baş geyimləri xas olmuşdur. Dini sfera önəməxsus semantikaya malik xüsusi baş geyimi ilə təmsil olunur. Tarixi-etnoqrafik qaynaqlardan belə məlum olur ki, XVI-XVII yüzillərdə geniş yayılmış baş geyimlərindən biri də əmmamə olmuşdur. Bunu Xəstə Qasımın aşağıdakı misralarından da görmək olar: “Nə gün peyğəmbərə gəldi əmmamə” (21, 115)

Xəstə Qasım yenə olub üləma,
Qoyubdur başına əmmamə (21, 189).

“Əmmanın qumaşının rəngi, ölçüsü, hətta başa sarınmasında o dönəmin ən çox istifadə olunan əmmamələri əsasən ağ rəngliydi. Padşah və vəzirlər isə yaşıl rəngli əmmamə qoymuşlar (...) Şairlər, elm adamları və rəssamlar daha böyük əmmamə kullanmışlar” (1,142)

Baş və ayaq geyimlərinin adları özündə milli-mədəni kodu və mənəvi tarixi və sosiomədəni dəyərlərlə bağlı olan mühüm etno - linqvokulturoloji informasiyanı özündə ehtiva edir.

Azərbaycan aşıq şeirinin dilində ilk növbədə baş geyimlərinin polifunksionallığı (işarə, simvolik, ritual, magik, dekorativ, xarakteroloji, estetik və s.) diqqəti cəlb edir. Onu da qeyd edək ki, baş geyimləri, bəzi hallarda ayaq geyimləri yalnız ekzistensial funksionu yerinə yetirmir, həm də simvoldur, ritual, magik işarədir; bəzək kimi dekorativ funksionu yerinə yetirir.

Ədəbiyyat

1. Abdullayeva Ş. XIII-XVI yüzill Azərbaycan Milli Baş Giyişlərinin kultürel özellikləri //Motiv Akademi Halk Bilimi Dergisi. 2011/2 S. 137-144.
2. Azərbaycan dilinin izahlı lüğəti. IV cildə I cild. Bakı: Şərq –Qərb, 2006.- 744 s.

3. Abdulova G. Azərbaycan milli qadın geyim və bəzəklərinə dair (Milli Azərbaycan tarixi Muzeyinin materialları əsasında) // Azərbaycan MEA-nın Xəbərləri, ictimai elmlər seriyası.- 2015.N4 –s.88-109.
4. Axıska türk folkloru(tərtibçilər: A.Əhmədli, Q.Qubadlı). Bakı: Nurlan, 2008, 268 s.
5. Aşıq Cəlal Qəhrəmanov. Sədəfli saz,məni dindir. Bakı: Elm “Sabah”, 1992, 159 s.
6. Aşıq Nəsib.(toplayıb tərtib edənlər:H.İsmayılov, T.Səməmi) Bakı:”Səda” nəşriyyatı, 2004, 200 s .
7. Aşıq Ələsgər (Əsərləri, dastan-rəvayətlər, xatirələr...) – Bakı:Şərq-Qərb, 1999, -578 s.
8. Kazımov İ. Müasir türk dillərinin müqayisəli leksikası. II cild. Bakı, 2010, 400 s.
9. Kitabı-Dədə Qorqud. (tərtib edən H.Araslı). Bakı: Gənclik, 1978, 184 s.
10. Mustafayev A.N. Şirvanın maddi mədəniyyəti (tarixi-etnoqrafik tədqiqat). Bakı, 1977, 166 s.
11. Növrəs İman. Seçilmiş əsərləri. Bakı:Səda, 2004. 199 s.
12. Qasımlı M. Ozan-aşıq sənəti. Bakı: Uğur, 2007, 304 s.
13. Qurbani (tərtibçi, ön söz, qeyd və izahların müəllifi prof. Q.Kazımov)- Bakı: Bakı Universiteti nəşriyyatı, 1990.-280 s.
14. Həvilov H.A. Azərbaycan etnoqrafiyası. Oçerklər.-Bakı:Elm, 1991, 256 s.
15. Каранфил Валентина М. Бытовая лексика гагаузского языка (названия одежды и обуви). Баку, 2004, 142 с.
16. Тухбиева Л.Ф. Лексика одежды и головных уборов в татарском литературном языке: дис...канд.филол.наук.-Казань, 2006.-218 с.
17. Ахметьянов Р.Татар теленин кыскаса тарихи етимологик созлеге.-Казан; 2001-272 с.
18. Şəhriyar M. Gəldim sizi görməyə. Bakı, 1992.
19. СИГТЯ –Сравнишельно историческая грамматика тюрских языков: в 4 х т. Т.Ч: лексика / под. Ред. Э.Т.Тенищева – М:Наука, 1997, - 800 с.
20. Bayramov A.Ə. Geyim və bəzək adlarının bayatılarda əks olunması // Sumqayıt Dövlət Universitetinin Elmi xəbərləri.sosial və humanitar elmlər bölməsi – cild 13.-2017.-N2
21. Xəstə Qasım. Bakı: “Nurlan”, 2010- 232 s.
22. Orucova S. Azərbaycan folklorunun toplama, tərcümə və nəşr problemləri (QƏXTMT – SMOMPK materialları əsasında). B.: “Elm və təhsil”, 2012, 536 s.
23. Aşıq ədəbiyyatı antologiyası. 3 cildə 1-cild. Aşıq poeziyası.Bakı, 2017- 592 s.
24. Mahmud Kaşğari. Divanü lüğət-it-türk. Dörd cildə I cild. Bakı:”Ozan”, 2006, 512 s.
25. İsmayılov H. Göyçə aşıqları və el şairləri. III cild – Bakı: “Nurlan”, 2011 – 583 s.

ОДЕЖДЫ И ОБУВИ В АШУГСКОЙ ПОЭЗИИ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ГОЛОВНОЙ

Пириева Лейла Мазахир кызы

Резюме

Наименования одежды составляеш важнуй часть словарного состава Азербайджанского языка. Охватывает разные стороны народного быта. В художественном языке Азербайджанской ашугской поэзии часть этих слов характерна для определенного диалекта и говора историческая память слова содержится в речевом сознании носителей языка. Наименование одежды выступает как лексический представитель целого ряда ассоциации связанных с определенным культурно – историческим временам.

Исследование лексико – семантической группы «одежда» в языке ашугской поэзии позволить не только выявить лексико – семантические особенности, характер функционирования данной лексики, но и познакомиться с материальной культурой азербайджанского народа.

В настоящей работе описывается лексико – семантическая группа связанной с наименования одежды в языке Ашуга Алескера,

Ашуга Насиба, Ашуга Наджафа и др. В азербайджанском языкознании наименования одежды в ашугском творчестве до сих пор не являлась объектом специального изучения, что и определяешь актуальность данного исследования.

LEXICAL-SEMANTIC FEATURES OF HEAD AND FOOT CLOTHES IN ASHUG POETRY

Piriyeva Leyla Mazahir qızı

Summary

Names of clothes are an important part of the vocabulary of the Azerbaijani language and cover the different sides of folk life. In the artistic language of Azerbaijani ashig poetry, part of these words is characteristic of a certain dialect and the historical memory of the word is contained in the speech consciousness of native speakers. The name of clothing acts as a lexical representative of a number of associations associated with a certain cultural and historical time. The study of the lexico-semantic group “clothes” in the language of ashig poetry will allow not only to identify lexical-semantic features, the nature of the functioning of this vocabulary, but also get acquainted with the material culture of the Azerbaijani people. This study describes the lexical and semantic group associated with the names of clothes in the language of Ashig Alasgar, Ashig Nasib, Ashig Nacaf and etc. In Azerbaijani linguistics, the names of clothes in ashig creativity have not yet been the object of special study, which determines the topicality of this study.

Rəyçi: dos.K. Əhmədova

Rus dili kafedrasının 25 oktyabr 2021-ci il tarixli iclasının 02 sayı; protokolu

Daxil olma tarixi 27 oktyabr 2021-ci il

UOT:80.

MÜASİR AZƏRBAYCAN DİLİNDƏ XALQIN MƏİŞƏTİNİ ƏKS ETDİRƏN FRAEOLOJİ VAHİDLƏR

Qasimova Gözəl Telman qızı

Gəncə Dövlət Universiteti

gozel-qasimova@mail.ru

Xülasə: “Müasir Azərbaycan dilində xalqın məişətini əks etdirən frazeoloji vahidlər.” adlı məqalədə müəllif Müasir Azərbaycan dilində işlənən frazeoloji vahidlərdən bəhs etmişdir. O, mövzu haqqında müxtəlif müəlliflərin fərqli illərdə çap olunmuş elmi ədəbiyyatlarından istifadə etmişdir. Müəllif Müasir Azərbaycan dilində işlənən frazeoloji vahidlər haqqında apardığı kiçik elmi araşdırma zamanı belə qənaətə gəlmişdir ki, frazeoloji vahidlərin böyük bir qismi xalqın tarixi və mədəni inkişafı ilə biraşa bağlıdır. Məqalə müəllifi xalqın tarixi və mədəni inkişafı ilə əlaqədar dildə yeni frazeoloji vahidlər yarandığı və ya dildə mövcud olan frazeoloji vahidlərin daha yeni məna kəsb etməsi qənaətinə gəlmişdir.

Açar sözlər: dil, frazeoloji birləşmə, əks etdirmə

Key word: language, phraseological unit, reflection

Ключевые слова: язык, фразеологические единицы, отражение

Frazeoloji vahidləri maraqlı edən nüanslardan biri isə onların semantik sahələridir. Tədqiqat obyektimiz olan omonim frazeologizmlər də müxtəlif semantik sahələrlə bağlıdır ki, bu semantik sahələr frazeoloji vahidin aid olduğu xalqın dünyagörüşünü, ətraf mühitə münasibətini, adət- ənənəsini əks etdirir.